ULTIMELOR LUMINA ZILE
70/2022

Furtuna iminentă

În luna septembrie, în doar două zile, Regatul Unit a primit un nou prim-ministru și un nou rege. La 6 septembrie, Majestatea Sa Regina i-a cerut lui Liz Truss formarea guvernului care avea să înlocuiască pe Boris Johnson. Prim-ministrul Truss a plecat din Balmoral, Scoția spre Londra, ajungând la destinaţie pe o furtună cumplită, care s-a oprit exact la timp pentru discursul din fața celebrei clădiri din Downing Street nr.10. Liz Truss a făgăduit că va face față crizei care amenință națiunea, iar în final a spus:„Vom trece împreună peste furtună”.

La 8 septembrie, regina Elisabeta a II-a a murit după 70 de ani de domnie și tronul a revenit fiului ei, care a devenit regele Charles al III-lea. Țara a intrat apoi în zece zile de doliu pentru regina iubită de popor și apreciată pentru devotamentul ei în slujba națiunii și a Commonwealth-ului. În această perioadă, posturile de știri din MareaBritanie au relatat doar despre viața și moartea reginei, ba chiar și despre Dumnezeu – iar omagiile aduse vieții ei de slujire s-au concentrat pe statornicia credinţei sale creștine.
Înmormântarea ei a fost descrisă drept cea mai urmărită slujbă creștină din istorie, fiind vizionată de aproximativ patru miliarde de oameni din întreaga lume. Dacă ar fi fost atenți, aceștia ar fi auzit pasajul biblic din 1 Corinteni 15 care ne vorbeşte despre învierea lui Isus Hristos care este Calea de a intra în împărăția cerurilor: ***Dar acum, Hristos a înviat din morţi, pârgacelor adormiţi. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit şi învierea morţilor. Şi după cum toţi mor în Adam, tot aşa, toţi vor învia în Hristos.***
(1 Corinteni 15.20-22).

Textul din Ioan 14 redă promisiunea lui Isus ***Mă voi întoarce***, precum și declarația Sa: ***Eu sunt calea, adevărul şi viaţa: nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.***

Cuprins:

- **Furtuna iminentă**
- **Israel și Mesia**
- **De ce nu oprește Dumnezeu tot răul din lume**
- **Semnele vremurilor**

Justin Welby, Arhiepiscopul de Canterbury, a vorbit despre credința reginei în Dumnezeu și cum mesajul Evangheliei ne aduce nădejdea învierii prin credința în Isus Hristos, precum şi despre faptul că vom da socoteală înaintea Domnului de faptele noastre.

Numai Dumnezeu știe în ce măsură au fost înțelese aceste lucruri, dar este remarcabil faptul că atât de mulți lideri ai lumii și conducători ai diferitelor religii, precum și jumătate din populația lumii au auzit vorbindu-se despre o femeie care a crezut în Isus Hristos ca unic mijlocitor între Dumnezeu și umanitate și care este capabil să ne aducă viața veșnică în ceruri.

Slujba de la Windsor s-a încheiat cu cuvintele din Apocalipsa 21:

Apoi am văzut un cer nou şi un pământ nou; pentrucă cerul dintâi şi pământul dintâi pieriseră, şi marea nu mai era. Şi eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu, cetatea sfântă, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Şi am auzit un glas tare, care ieşea din scaunul de domnie şi zicea: «Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei şi ei vor fi poporul Lui şi Dumnezeu Însuşi va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. El va şterge orice lacrimă din ochiilor. Şi moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici ţipăt, nici durere, pentrucă lucrurile dintâi au trecut.»

Înapoi cu picioarele pe pământ

După înmormântarea reginei, am revenit repede cu picioarele pe pământ, cu știri despre noi greve, revolte rasiale și teama populației că va trebui să aleagă la iarnă între căldură și mâncare. Guvernul și-a publicat proiectul de măsuri de atenuare a crizei pentru a face față cheltuielilor, soluții îngrijorătoare deoarece implică inflație, datorită împrumuturilor masive de bani.

Drept urmare, valoarea lirei sterline a scăzut concomitant cu creşterea ratelor dobânzilor.

Revenind la declarația lui Liz Truss, ne întrebăm: „Vom trece împreună prin furtună?”

Probabil că nu. În primul rând, MareaBritanie și majoritatea națiunilor occidentale sunt profund divizate pe criterii politice, rasiale și culturale. Pe de altă parte, problemele cu care ne confruntăm sunt de natură globală și internațională și nici un guvern național nu are

o soluție. Și, cel mai important, trebuie să recunoaștem că în timpul celor 70 de ani de domnie ai reginei, populația s-a îndepărtat mult de credința creștină biblică.

Teologia liberală a invadat biserica şi din această cauză multe biserici din țară nu mai cred/predică pasaje întregi din Biblie, cu învățătura despre Dumnezeul Creației și singura cale de mântuire: pocăința și credința în jertfa Domnului Isus la cruce. Religia pluri-confesională a acaparat cea mai mare parte a vieții publice cu ideea că creștinismul este doar una dintre numeroasele opțiuni pe care le putem alege pentru a ne găsi calea spre Dumnezeu. În ultima vreme moralitatea biblică și valorile familiei sunt atacate constant, peste jumătate dintre copii se nasc acum în afara căsătoriei și se înregistrează un număr record de avorturi. Mândria homosexuală și transsexualitatea sunt acum promovate în școlile noastre, în mass-media, la locurile de muncă, în parlament și chiar în unele segmente ale bisericii.

În Predica de pe Munte, Isus a relatat pilda celor doi oameni ce şi-au zidit case:

De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele şi le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care şi-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit şuvoaiele, au suflat vânturile şi au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbuşit, pentrucă avea temelia zidită pe stâncă. Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele şi nu le face va fi asemănat cu un om nechibzuit, care şi-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit şuvoaiele, au suflat vânturile şi au izbit în casa aceea: ea s-a prăbuşit, şi prăbuşirea i-a fost mare.

Cum trăim într-o țară și într-o lume care nu acordă nici o atenție învățăturii Bibliei, societatea noastră se aseamănă cu casa zidită pe nisip de către omul neînțelept. Când va veni furtuna, ea se va prăbuși. Și mare îi va fi căderea.

Dar cei înțelepți care și-au construit casa pe stânca credinței și a ascultării de Cuvântul lui Dumnezeu vor fi salvați.

Lumea în criză

Bineînțeles că cele de mai sus sunt valabile nu doar pentru Marea Britanie, ci pentru întreaga lume, care traversează o perioadă dificilă.

La Adunarea Generală ONU, secretarul general, Antonio Guterres, a ținut următorul discurs:

„Plutim pe o mare agitată. La orizont se anunță o iarnă a nemulțumirii globale. Criza costului vieții face ravagii. Încrederea se prăbușește. Inegalitățile explodează. Planeta noastră arde. Oamenii suferă – iar cei mai vulnerabili suferă cel mai mult. Carta Națiunilor Unite și idealurile pe care ea le reprezintă sunt în pericol. Suntem datori să acționăm. Și totuși, suntem blocați într-o disfuncție globală colosală.

Comunitatea internațională nu este nici pregătită, nici dispusă să abordeze marile provocări dramatice ale epocii noastre. Aceste crize amenință însuși viitorul umanității și soarta planetei noastre. Crize precum războiul din Ucraina și înmulțirea conflictelor pe tot cuprinsul globului.”

El a mai enumerat, exemple de țări ajunse în situații disperate. Afganistan, Congo, Libia, Irak, Liban, Myanmar, CornulAfricii, regiunea Sahel din Africa sunt doar câteva dintre numeroasele părți ale lumii care se confruntă cu

sărăcia, foametea, încălcarea drepturilor omului, terorismul grupurilor armate și prăbușirea guvernelor care duce la conflicte și ruină.

Concluzia lui Antonio Gutteres sună astfel:

„Mai există o bătălie căreia trebuie să îi punem capăt - războiul nostru sinucigaș împotriva naturii. Problema vremurilor noastre este criza climatică. Ea trebuie să fie prioritatea absolută a fiecărui guvern și a fiecărei organizații multilaterale. Cu toatea acestea, măsurile în domeniul climei sunt puse pe linie moartă în pofida susținerii publice masive din întreaga lume. Trebuie ca emisiile globale de gaze cu efect de seră să fie reduse cu 45 % până în 2030 ca să mai avem spera că vom ajunge la emisii nete zero până în 2050. Cu toate acestea, emisiile înregistrează creșteri record, cu un prospect de 14%. Ne invităm singuri la întâlnirea cu dezastrul climatic."

Indiferent de ceea ce credem despre cauzele crizei climatice, trebuie să fim de acord că dl. Guterres are dreptate în ceea ce privește amenințarea la adresa viitorului omenirii. De asemenea, are dreptate că lumea este blocată într-o disfuncție globală colosală, în privința căreia ONU, în forma sa actuală, nu poate face mare lucru.

În mod ideal, lumea ar trebui să facă un front comun la masa tratativelor. În schimb, o vedem cum se destramă în conflicte și confuzie. În același timp, s-ar putea ca unirea aceasta să nu fie o idee tocmai bună, deoarece Biblia indică faptul că la sfârșitul vremurilor va avea loc o reunire în cadrul unui guvern mondial al lui Anticrist și o reducere masivă a populației lumii. Aceasta a fost tema ultimei noastre ediții (iulie 2022) în articolul „Se unește sau se destramă lumea?", care este disponibil la cerere.

Accident sau plan?

Apare firesc întrebarea:

„Toate acestea au loc din întâmplare sau în mod intenționat?"

Evenimentele care au loc au fost planificate de oameni care vor să aducă o schimbare radicală în actualul sistem mondial, printr-o agendă care să controleze populația? Un articol de pe site-ul web al Forumului Economic Mondial (WEF) „My Carbon – o abordare pentru orașe incluzive și sustenabile", prezintă un proiect de schimbare a modului în care oamenii vor trăi în viitor.

Dacă urmăriți ideea principală, veți observa că acesta implică un nivel de control asupra stilului de viață facilitat de tehnologia avansată, asemănător cu cel din China zilelor noastre. Articolul enumeră progresul ultimilor cinci-șapte ani în domeniul social, al mediului și al tehnologiei care va contribui la realizarea inițiativelor din proiectul „My Carbon".

Printre acestea se numără măsurarea individuală a emisiilor de carbon și a amprentei de carbon a fiecărei persoane cu ajutorul tehnologiei avansate de supraveghere.

Articolul mai subliniază că criza Covid a fost un instrument bun pentru a impune acest tip de sistem de control.

Citim următoarele afirmații:

„Covid 19 a fost testul responsabilității sociale. Un număr uriaș de restricții inimaginabile pentru sănătatea publică au fost adoptate de miliarde de cetățeni din întreaga lume.

Au existat numeroase exemple la nivel global de menținere a distanței

sociale, de purtare a măștilor, de vaccinări în masă și de acord pentru aplicații de urmărire a contactelor pentru sănătatea publică, care au demonstrat esența responsabilității sociale individuale".

Așadar, se recunoaște oficial că criza Covid a fost un test pentru a vedea cât de departe pot merge guvernele în impunerea unor „restricții inimaginabile" pentru controlul comportamentului uman.

Rishi Sunak a fost ministrul britanic al Finanțelor în momentul crizei Covid. În timpul procesului de alegere a viitorului lider conservator din iulie 2022, el a declarat că, în momentul lockdown-ului cauzat de Covid, guvernul, oamenii de știință și mass-media au creat în mod deliberat un climat de frică pentru a-i face pe oameni să se supună unor restricții asupra vieții lor. Medicii sau oamenii de știință care contestau măsurile au fost marginalizați, ba chiar concediați. Cei care se opuneau măsurilor extreme erau ironizați, pe nedrept considerați nebuni, excentrici și responsabili de răspândirea virusului. Acum Sunak însuși se pare că recunoaște adevărul, dar opinia sa nu a fost luată în seamă și a trebuit să urmeze directivele partidului.

Actualmente ies la iveală o mulțime de informații cu privire la răul produs de izolare care nu a stopat răspândirea bolii și daunele pe care le-a provocat în viețile oamenilor, în special ale copiilor. Aflăm date noi despre efectele secundare nocive ale vaccinului și despre daunele pe care acesta le provoacă sistemului nostru imunitar natural, precum și despre faptul că nu oprește îmbolnăvirile și transmiterea bolii.

Forumul Economic Mondial a declarat că criza Covid și schimbările climatice sunt factorii care duc la „marea resetare" urmărită de ei. Un alt aspect al acestei schimbări implică sistemul monetar, mai ales dacă ne îndreptăm spre un fel de criză financiară care va face ca banii să-și piardă valoarea și băncile să dea faliment.

Ce va urma? Haos ori dictatură.

China a implementat deja infrastructura pentru a exercita acest tip de control. Accesul în magazine, mijloace de transport, la locurile de muncă etc., se face prin coduri QR, unde pe telefoanele mobile trebuie să apară culoarea verde. Dacă apare roșu pentrucă au avut vreun contact cu Covid sau din alte motive, accesul este interzis. China dezvoltă monede digitale în Banca Centrală (CBDC) care să înlocuiască banii lichizi și conturile bancare obișnuite.

Autoritățile financiare din Regatul Unit, UE și SUA lucrează, de asemenea, la crearea de CBDC-uri. Acestea sunt gata să fie introduse în cazul unei crize bancare. Dacă CBDC-urile sunt puse în aplicare, băncile și guvernul pot prelua controlul asupra a ceea ce intră și iese din conturile oamenilor, cu capacitatea de a le activa sau dezactiva. Dacă nu le place ceea ce faci sau ce spui, nu contează că ai 100.000 de lire sterline în bancă. Pur și simplu nu vei avea acces la ei. Nu poți cumpăra sau vinde sau intra în societate. De asemenea, vei avea nevoie de un fel de autorizație pentru a accesa sistemul. Poate fi un card de debit, un cod QR pe un telefon mobil sau, pentru o securitate maximă, un fel de semn sau cod informatic aplicat pe piele, care nu se poate pierde sau fura. Așa se intră în sistemul 666 din

Apocalipsa 13.16-18:

Şi a făcut ca toţi: mici şi mari, bogaţi şi săraci, slobozi şi robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte. Şi nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei. Aici e înţelepciunea. Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Şi numărul ei este şase sute şaizeci şi şase.

Cuvântul lui Dumnezeu și furtuna iminentă

Cei care studiază profeția biblică recunosc că toate aceste tendințe se potrivesc cu învățătura biblică despre ultimele zile ale acestui veac.
Iată câteva exemple:

• O intensificare a războaielor, foametei, epidemiilor și cutremurelor. Luca 21.10-11.

• Pământul plin de violență și imoralitate unde oamenii se tem de ceea ce se va întâmpla. Luca 17.26-27, Luca 21.25-6, Geneza 6.11. Fărădelegea va domni pretutindeni. Matei 24.12, 2 Tesaloniceni 2.1-12.

• Poluarea generalizată a pământului și distrugerea mediului înconjurător. Isaia 24, Apocalipsa 8.6-11.

• O situație specială în Orientul Mijlociu, referitoare la Israel și Ierusalim, care va capta atenția întregii lumi și va fi scena celei de-adoua veniri a lui Isus. Ezechiel 36-9, Zaharia 12-14, Luca 21, Apocalipsa 19.

• Un proces de globalizare sprijinit de progresele tehnologice, care va uni lumea sub conducerea ultimului guvern mondial. Apocalipsa 13, Daniel 12.4.

• Un atac concertat asupra Bibliei, dar mesajul Evangheliei va ajunge la toate națiunile, în ciuda opoziției și a persecuției. Matei 24.9-14, Matei 28.18-20.

Isus a descris zilele premergătoare celei de a Doua Veniri ale Sale:

Vor fi semne în soare, în lună şi în stele. Şi pe pământ va fi strâmtorare printre neamuri, care nu vor şti ce săfacă la auzul urletului mării şi al valurilor; oamenii îşi vor da sufletul de groază în aşteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ, căci puterile cerurilor vor fi clătinate. Atunci, vor vedea pe Fiul omului venind pe un nor cu putere şi slavă mare.
(Luca 21:25-27)

În acele vremuri se va instala o criză globală, pe care Isus a numit-o ***strâmtorare printre neamuri, care nu vor ști ce să facă***.

Cuvântul din originalul grecesc pentru ***a nu ști ce să fac***i este ***aporia***, care înseamnă ***fără ieșire***.

Cu alte cuvinte, va exista o criză globală pe care nimeni nu o poate rezolva, fără ieșire, care îi va face pe oameni să se teamă de ceea ce se va abate asupra lumii. Această perioadă corespunde cu ceea ce Isus numește ***Necazul cel Mare***:

Pentrucă atunci va fi un necaz aşa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum şi nici nu va mai fi. Şi dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleşi, zilele acelea vor fi scurtate. (Matei 24.21-22)

Altfel spus, dacă Dumnezeu nu ar scurta acele zile, ar însemna sfârșitul vieții

pe pământ, sfârșitul lumii. Dumnezeu nu va îngădui ca acest lucru să se întâmple deoarece El a plănuit o perioadă de 1000 de ani de pace și dreptate pe pământ, întru împlinirea unor profeții precum Isaia 2.1-4, Isaia 11, Apocalipsa 20. Acest lucru se va întâmpla prin cea mai dramatică intervenție în treburile neamului omenesc de la crearea lumii: A Doua Venire a Domnului Isus Hristos.

Așadar, cei înțelepți au un un viitor și o nădejde. De astă dată Isus va veni într-un mod absolut diferit de cel în care a venit prima dată.Va veni slăvit ca Rege al regilor și Domn al domnilor, cu toată puterea lui Dumnezeu la dispoziție, va pune capăt dezordinii mondiale actuale prin domnia Sa mesianică, când va aduce pace și dreptate în lume.

Dacă suntem înțelepți, există un mod de a scăpa de urgiile necazului de pe urmă. În Proverbe citim:

Omul chibzuit vede răul şi se ascunde, dar proştii merg spre el şi sunt pedepsiţi. (Proverbe 27.12).

Așadar**:**

Du-te, poporul meu, intră în odaia ta şi încuie uşa după tine; ascunde-te câteva pe, până va trece mânia! Căci iată, Domnul iese din locuinţa Lui să pedepsească nelegiuirile locuitorilor pământului, şi pământul va da sângele pe faţă şi nu va mai acoperi uciderile.
(Isaia 26.20-21)

Cum poți intra în acest loc ocrotit?

Cum poți fi gata de venirea Domnului?

Pocăiește-te și crede în Evanghelie. Încrede-te în Dumnezeu. Zidește-ți casa pe stânca mântuirii și a credinței în Isus Hristos. Astfel când va suna trâmbița și Domnul va veni după cei care Îl iubesc,vei fi pregătit:

Iată, în adevăr, ce vă spunem prin CuvântulDomnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiţi. Căci Însuşi Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel şi cu trâmbiţa lui Dumnezeu, Se va coborî din cer şi întâi vor învia cei morţi în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiţi toţi împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh;şi astfel vom fi totdeauna cu Domnul.Mângâiaţi-vă dar unii pe alţii cu aceste cuvinte.
(1 Tesaloniceni 4:15-18)

Israel și Mesia

Încredințarea că trăim ultimele zile dinainte de venirea lui Mesia se bazează pe evenimentele care au loc acum în lume și care sunt în concordanță cu profețiile din Biblie. Cele mai clare profeții se împlinesc chiar acum în Orientul Mijlociu, în Ierusalim și Israel. Este vorba despre profețiile mesianice din profeții ebraici, inclusiv Psalmii, Isaia, Ieremia, Ezechiel, Daniel și Zaharia, precum și profețiile Noului Testament despre revenirea lui Isus, care se găsesc în pasaje precum Matei 24, Luca 21 și Apocalipsa.

Statul evreu modern Israel a luat ființă în 1948 și, de-a lungul timpului, a cunoscut numeroase conflicte în care Israelul a ținut piept și a învins armate arabe superioare și s-a stabilit pe teritoriul din Biblie. Victoria Israelului în Războiul de Șase Zile din 1967 a readus Ierusalimul sub stăpânirea Israelului, devenind capitală a țării, pentru prima dată din perioada biblică.

De asemenea, a pus în mișcare împlinirea profeției lui Zaharia, potrivit căreia Ierusalimul va fi o ***piatră grea pentru toate popoarele"*** (cu alte cuvinte, o sursă de controverse pentru întreaga lume), deoarece ONU, inclusiv marile puteri SUA, UE și Rusia, au încercat să găsească o soluție la problema cu privire la cine să controleze Ierusalimul.

În articolul de față analizăm câteva dintre evenimentele care au loc și care au drept punct focal Israelul și Biblia.

SUA și Israel

În iulie 2022, președintele american Joe Biden a vizitat Israelul și Arabia Saudită. În aceeași lună, președintele rus Putin a mers în Iran, unde s-a întâlnit cu liderii Iranului și Turciei.

Cu ocazia vizitei sale în Israel, Președintele Biden a ținut să își arate sprijinul pentru statul Israel, declarându-se sionist și afirmând că Israel se va putea baza întotdeauna pe Statele Unite ale Americii, în ce privește securitatea sa.

Cu acest prilej, el a semnat o declarație strategică comună cu prim-ministrul Yair Lapid, la data de 14 iulie în Ierusalim, în care SUA se angajează să folosească „toate elementele din puterea sa națională" pentru stoparea producției de arme nucleare în Iran.

Cu alte cuvinte, este ca și cum America ar afirma că este dispusă să

sprijine sau chiar să se alăture unui atac al Israelului asupra instalațiilor nucleare iraniene.

În același timp, politica SUA (împreună cu UE) face presiuni pentru reactivarea acordului nuclear cu Iranul. Israel consideră acest demers o trădare a intereselor sale. Astfel s-ar pompa sume enorme de bani spre Iran care va continua politicile agresive din Orientul Mijlociu. Producerea unei bombe nucleare în Iran reprezintă o amenințare letală pentru Israel. Un reportaj de pe site-ul de știri israelian Arutz Sheva din 25 august relata:

„Conform evaluării IAEA, Iranul se află la o distanță de câteva săptămâni pentru obținerea de uraniu îmbogățit necesar pentru o primă armă nucleară... Iranul se apropie din ce în ce mai mult de explozia nucleară, iar comunitatea internațională lasă Israelul singur în lupta cu Iranul".

Forțele Aeriene israeliene au efectuat o simulare de atac asupra uzinelor nucleare iraniene și a atins o nouă performanță în pilotarea avioanelor sale F-35 din Israel în Iran fără necesitatea realimentării în aer. Israel dispune de unele dintre cele mai avansate arme de înaltă tehnologie, capabile să lovească cu o precizie desăvârșită țintele alese.

Sistemul său de apărare antiaeriană Iron Dome este foarte eficient, fiind capabil să doboare rachetele care se apropie cu o precizie de aproximativ 96%. Israel lucrează în prezent la un sistem de apărare chiar mai eficient, capabil să doboare rachete aeriene cu ajutorul laserelor. S-au efectuat deja teste de succes ale versiunii cu laser a Iron Dome, numită Light Shield.

Rusia și Iran

În iulie, președintele rus Putin a efectuat o călătorie în Iran, unde s-a întâlnit cu liderul iranian Raisi și cu președintele turc Erdogan. Iranienii au susținut Rusia prin furnizarea de drone în războiul cu Ucraina.

Rusia a investit deja foarte mult în Iran, și a ajutat Iranul în dezvoltarea programului său nuclear. Forțele iraniene s-au alăturat Rusiei pentru a înăbuși rebeliunea împotriva regimului lui Assad în Siria. Ei alimentează cu rachete dușmanul Israelului, organizația Hezbollah din Liban. Putin s-a întâlnit, de asemenea, cu președintele Erdogan, ale cărui forțe armate sunt și ele implicate în Siria.

Consilierul pentru securitate națională al SUA, Jake Sullivan, a avertizat:

„Închegarea unei alianțe Rusia-Iran ar trebui analizată atent și trebuie percepută ca o adevărată amenințare."

Se consideră că unul din motivele călătoriei a fost acela de a arăta lumii că Rusia poate încă să opereze în Orientul Mijlociu și că nu este împotmolită în Ucraina.

Putin își consolidează asocierea cu Iranul și China într-o alianță anti-SUA/NATO, ceea ce reprezintă o amenințare pentru Israel.

În ultimele luni, Rusia a manifestat o atitudine mai ostilă față de Israel, în special de când acesta a criticat invazia Rusiei în Ucraina. De asemenea, este din ce în ce mai iritată de atacurile pe care Israelul le-a organizat asupra unor ținte din Siria, legate de Iran. Totodată, Rusia și-a exprimat susținerea pentru

solicitarea palestinienilor de a avea un stat în interiorul granițelor Cisiordaniei.

Guvernul a închis Agenția Evreiască din Rusia. În fața escaladării antisemitismului și a obligativității înrolării, evreii ruși încearcă acum să emigreze în Israel.

Președintele Iranului, Raisi, a avertizat că vizita lui Biden va destabiliza și mai mult regiunea și o va face mai vulnerabilă pentru Israel, pe care a amenințat chiar că îl va distruge. Aliatul Iranului, gruparea Hezbollah din Liban, a amenințat să pornească război cu Israelul din cauza frontierele maritime dintre Israel și Liban, după ce Israel a început forarea zăcămintelor de gaze la Karish, afirmând că nu doar platforma de gaz de la Karish este amenințată, ci toate câmpurile gazifere ale Israelului din apele Mediteranei. Israel a declarat că dacă Hezbollah va ataca platforma,vor avea loc represalii militare.

Semnificativ este faptul că mulți interpreți ai Bibliei consideră Rusia, Iranul și Turcia ca principalii promotori ai războiului din vremurile de pe urmă, dintre Gog și Magog împotriva Israelului, potrivit textului din Ezechiel 38-9.

Ezechiel 38-39 este unul dintre pasajele biblice care vorbesc despre o bătălie asupra Israelului care va avea loc ***în zilele din urmă*** după ce poporul evreu se va aduna în Israel din mijlocul multor națiuni (38.7-9).

Se vorbește despre o mare putere de la miazănoapte (Rusia?) plus aliații săi, printre care Persia (Iran) și Togarmah (Turcia?).

Zăcămintele de petrol și gaze ale Israelului din Marea Mediterană ar putea fi motivația pentru invadarea țării de către Gog și Magog, profețită în Ezechiel 38-39:

Aşa vorbeşteDomnulDumnezeu: Iată, am necaz pe tine, Gog, domnul Roşului, Meşecului şi Tubalului!Te voi târî şi-ţi voi pune un cârlig în fălci; te voi scoate, pe tine şi toată oastea ta, cai şi călăreţi, ... ca să iei turme şi avuţii şi să faci o pradă mare.
(Ezechiel 38.3-12).

În ediția noastră din luna aprilie am analizat posibilitatea ca Rusia să conducă această invazie. În prezent, implicarea Rusiei în războiul din Ucraina și pierderile suferite acolo fac puțin probabilă angajarea acesteia într-un alt război în Orientul Mijlociu. O explicație alternativă este că acest război va implica puterile islamice de la nord de Israel, conduse de Turcia, nu de Rusia.

Evenimentele se derulează rapid pe plan mondial, așa că s-ar putea să nu trebuiască să așteptăm prea mult timp pentru a vedea care dintre aceste variante este corectă. Cea mai literală interpretare a capitolului 38 din Ezechiel face ca liderul acestei alianțe să fie o mare putere de la extremitatea nordică a Israelului, ***prințul lui Rosh (sau domnul), al lui Meșec și Tubal***.

Interpreții acestui pasaj, precum Gesenius, expertul în ebraică din secolul al XIX-lea, au asociat această titulatură cu Rusia modernă, cu mult înainte ca actuala așezare a națiunilor să fie luată măcar în calcul.

Soluția celor două state

Atunci când președintele Biden a vorbit despre susținerea apărării Israelului împotriva Iranului și a Hezbollahului, el a mai afirmat susținerea pentru soluția

celor două state „în care israelienii și palestinienii deopotrivă se pot bucura de măsuri egale de securitate, libertate și prosperitate”. Cea mai mare parte a lumii, ONU, SUA, UE și Regatul Unit, sunt de acord că soluția celor două state este singura soluție validă la problema israeliano-palestiniană.

În discursul rostit în septembrie în cadrul Adunării Generale a ONU, secretarul general al ONU, Antonio Guterres, a declarat:

„În Israel și Palestina, ciclurile de violență sub ocupație continuă, iar perspectiva păcii bazată pe soluția a două state devine tot mai îndepărtată”.

Așa cum se întâmplă de obicei la ONU, mesajul transmis este că vina pentru lipsa unor progrese semnficative în direcția păcii cade doar asupra Israelului. Cu toate acestea, actualul prim-ministru israelian Yair Lapid a declarat la ONU, pe 22 septembrie, că susține soluția celor două state în problema israeliano-palestiniană. El a continuat:

„Israel are o singură condiție pentru înființarea unui stat palestinian: ca un viitor stat palestinian să fie unul pașnic și să nu amenințe bunăstarea Israelului”.

Liderul opoziției, Netanyahu, l-a condamnat pe Lapid pentru acest discurs pe care l-a catalogat drept „plin de slăbiciune, înfrângere și capitulare”. El a spus că propunerea respectivă „le va aduce un stat al terorii în inima țării. Un stat care ne va amenința pe toți”.
Nu vom permite înființarea unui Hamastan (adică o altă Gaza) la granița dintre Kfar Saba, PetachTikva și Netanya (orașe israeliene aflate în apropierea granței cu Cisiordania). Nu vom readuce Israelul la dezastrul de la Oslo. Lapid pune în pericol viitorul și existența noastră atât în chestiunea palestiniană, cât și în chestiunea iraniană”.

El reflectă punctul de vedere a numeroși israelieni care și-au pierdut încrederea în soluția celor două state, pe care o percep ca rețeta sigură de nimicire a Israelului. Aceștia nu mai au încredere în guvernul palestinian, care susține terorismul împotriva Israelului și care își propagă îndemnul de a nimici statul evreu în școli, mass-media și moschei (pentru exemple în acest sens, a se vedea site-ul Palestinians Media Watch https://palwatch.org).

În 1974, OEP a elaborat ceea ce se numea „Politica în 10 puncte”, care urmărea crearea unui stat sau a unei entități pe orice teritoriu de pe care Israelul se retrăgea, ca apoi să folosească acest lucru drept o trambulină de pe care să atace și să distrugă statul evreu.

Acordurile de la Oslo, semnate în 1993, se pare că au marcat sfârșitul acestui obiectiv, deoarece conțineau o declarație de recunoaștere a Israelului de către OEP. Cu toatea cestea, palestinienii nu au renunțat niciodată la obiectivul lor de eliminare a statului Israel, așa cum este el sintetizat în sloganul: „De la râu la mare, Palestina va fi liberă”. Râul este Iordanul, iar marea este Marea Mediterană, astfel încât sloganul menționat sugerează că ei urmăresc crearea unui stat palestinian care să înlocuiască Israelul, nicidecum să trăiască alături de Israel.

În același timp, Israelul își dorește pace cu vecinii săi arabi și lucrează în acest sens. Israelul întreține relații diplomatice depline cu doi dintre vecinii săi arabi, Egipt și Iordania, după

semnarea unor tratate de pace în 1979 și, respectiv, 1994. În 2020, Israel a semnat Acordurile Abraham cu Bahrain și Emiratele Arabe Unite și a stabilit relații diplomatice cu Sudan și Maroc. La 15 iulie 2022, Arabia Saudită și-a deschis spațiul aerian pentru aeronavele israeliene, primele semne ale unui proces de normalizare între Ierusalim și Riad părând să prindă, astfel, contur. Acest pas a venit pe fondul speranțelor de încheiere a unui acord de pace cu Arabia Saudită și de deschidere a relațiilor comerciale și diplomatice.

Ministrul israelian de finanțe, AvigdorLiberman, și-a exprimat speranța că acest program de pace va duce la crearea „unei noi piețe comune a Orientului Mijlociu, din care să facă parte Israel, Arabia Saudită, Iordania, Egipt, Bahrain și Emiratele Arabe Unite". Benjamin Netanyahu a promis că va încheia acorduri de pace complete cu Arabia Saudită și alte țări arabe, dacă va câștiga viitoarele alegeri din Israel.

Pacea cu Arabia Saudită, inima lumii musulmane sunnite, ar fi o întoarcere uimitoare a evenimentelor după războaiele continue, încă de la crearea Israelului. Unii ar numi un astfel de acord de pace realmente „profetic".

Planul de pace și Biblia

Iudeea și Samaria reprezintă inima Israelului biblic, iar Ierusalimul este vechea capitală a Israelului. La 7 iunie 1967, atunci când Israel a capturat Orașul Vechi al Ierusalimului în Războiul de Șase Zile, ministrul israelian al apărării, Moshe Dayan, a declarat:

„Am unit Ierusalimul, capitala divizată a Israelului. Ne-am întors în cel mai sfânt dintre locurile noastre sfinte, pentru a nu ne mai despărți niciodată de el".

În 1980, Israelul a adoptat Legea Ierusalimului, declarând că „Ierusalimul, complet și unit, este capitala Israelului".

Palestinienii încearcă un eventual acord de pace care să însemne retragerea Israelului din Cisiordania, la granițele de dinainte de 1967 și împărțirea Ierusalimului astfel încât orașul să fie capitala Palestinei la est și capitala Israelului la vest.

În centrul problemei păcii între Israel și palestinieni se află statutul Ierusalimului. Ar trebui să fie el capitala Israelului sau dimpotrivă, să fie împărțit între Israel și Palestina?

Cercetătorii profețiilor afirmă de multă vreme că unul dintre cele mai importante evenimente profetice pe care trebuie să le urmărim ca indiciu al începerii perioadei finale de șapte ani din istoria lumii, înainte de venirea lui Mesia va fi semnarea/ratificarea unui acord de șapte ani între Israel și multe națiuni.

Fără îndoială, acest acord se va referi la statutul Ierusalimului.

Daniel 9:27 ne spune că această perioadă menționată specific în profeții va începe atunci când ***El va face un legământ trainic cu mulţi timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa şi darul de mâncare***

şi pe aripa urâciunilor idoleşti va veni unul care pustieşte, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.

Din păcate, acest acord nu va însemna o pace adevărată. Persoana descrisă aici ca ***el*** este anticristul care va veni și care aduce ***urâciunea pustiirii*** (Matei 24:15) și care este numit ***fiara*** în Apocalipsa 13. Orice acord de pace va fi o înșelăciune și va duce la trădarea Israelului, la jumătatea perioadei de șapte ani. Acest lucru va genera conflictul final, având drept scop distrugerea Israelului, care va fi salvat doar prin venirea lui Mesia (Zaharia 12-14).

Legământul pe care el îl va semna va fi susținut de ***mulți***. Este discutabil dacă acest termen include și Arabia Saudită, ca națiune conducătoare a lumii musulmane sunnite. S-ar putea ca o pace care să implice Arabia Saudită să deschidă calea pentru evenimentele ulterioare. De asemenea, Arabia Saudită a precizat în trecut că nu va fi de acord cu niciun acord de pace până când problema palestiniană nu va fi rezolvată.

Va veni oare cineva, finalmente, cu o soluție la această problemă, care să ofere pace și siguranță și să ofere sprijinul unei puteri sau autorități mondiale care să „confirme" sau să „garanteze" un astfel de tratat? Dacă o va face, atunci omul respectiv va fi, cu siguranță, aclamat ca un mare lider mondial.

O componentă cheie a acestui acord pare să fie un templu reconstruit în Ierusalim.

Activiștii evrei lucrează chiar acum la reconstruirea templului din Ierusalim. Evreii religioși care doresc reconstruirea unui templu au fost nespus de entuziasmați atunci când cinci juninci roșii au sosit în Israel în luna septembrie.

Ei văd acest lucru ca pe o lege de curățire, pentru a reinstitui sacrificiile așa cum se cere în CarteaNumerilor**:** ***Iată ce porunceşte legea pe care a dat-o Domnul, zicând: Vorbeştecopiilor lui Israel să-ţi aducă o vacă roşie, fără pată, fără vreun cusur trupesc şi care să nu fi fost pusă la jug.*** (Numeri 19:2).

Este greu de crezut că lumea musulmană va accepta vreodată un templu evreiesc lângă Domul Stâncii. Cu toate acestea, dacă Arabia Saudită ar semna un tratat cu Israelul, acesta ar include, în mod logic, și o componentă religioasă. S-ar putea ca acordul să fie semnat după războiul dintre Gog și Magog din Ezechiel 38, care provoacă o anumită devastare în regiune, inclusiv în Ierusalim. Ezechiel 38 vorbește despre un cutremur în vremea acestui război și spune că ***toate zidurile se vor prăbuşi***.

Dacă dezastrul lovește zona Muntelui Templului și provoacă prăbușirea Domului Stâncii, a moscheii Al Aqsași a Zidului de Vest, ar putea duce apoi la construirea unei clădiri religioase care să includă un Templu evreiesc, împreună cu o clădire interconfesională pentru musulmani și creștini și pentru toate religiile. Este interesant faptul că Acordurile Abraham semnate între Israel și EAU în 2020 au inclus o dimensiune interconfesională susținută de Papa, precum și de liderii religioși evrei și musulmani.

În acest caz, o astfel de clădire va fi pângărită de anticristul care își va pune acolo chipul, ca **„urâciunea pustiirii care stă în locul sfânt"** la care face referire Isus în Matei 24. De asemenea, el pune capăt jertfelor evreiești din acel loc și va începe o persecuție împotriva evreilor și a altor credințe (Daniel

11.30-36, Matei 24.15-22). Acest șir de evenimente declanșează perioada finală a Necazului cel mare, care, dacă Dumnezeu nu-l va scurta, ar duce la sfârșitul vieții pe pământ (Matei 24.21-22).

Ierusalimul și venirea lui Mesia

Zaharia 12-14 descrie în oarecare detaliu evenimentele ce țin de conflictul din zilele de pe urmă, cu privire la Ierusalim. In Zaharia 12:2-3 citim astfel:

Iată, voi preface Ierusalimul într-un potir de ameţire pentru toate popoarele de primprejur şi chiar pentru Iuda, la împresurarea Ierusalimului. În ziua aceea, voi face din Ierusalim o piatră grea pentru toate popoarele. Toţi ceice o vor ridica vor fi vătămaţi şi toate neamurile pământului se vor strânge împotriva lui.

Aceasta înseamnă că în ultimele zile ale acestui veac va exista o controversă asupra statutului Ierusalimului ceea ce va implica „popoarele din jur" - populația evreiască și arabă care locuiește în regiune și „toate popoarele" - națiunile lumii reprezentate de ONU și de marile puteri ale epocii noastre. Conflictul amintit va încerca să împartă teritoriul Israelului și va provoca ultimul război din istorie, așa cum spune Domnul în Ioel 3.2-4:

Voi strânge pe toate neamurile şi le voi coborî în Valea lui Iosafat. Acolo, Mă voi judeca cu ele pentru poporul Meu, pentrulsrael, moştenirea Mea, pe care l-au risipit printre neamuri, împărţind între ele ţara Mea.

Zaharia ne spune că acest lucru va grăbi venirea lui Mesia:

Ci Domnul Se va arăta şi va lupta împotriva acestor neamuri, cum S-a luptat în ziua bătăliei. Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe Muntele Măslinilor, care este în faţa Ierusalimului, spre răsărit;MunteleMăslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit şi spre apus, şi se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miazănoapte, iar jumătate, spre miazăzi. (Zaharia 14.3-4)

El va fi identificat ca Yeshua, Isus, Cel care a venit prima dată pentru a fi ***străpuns*** (pentru a muri răstignit, ca jertfă pentru păcatele lumii) acum aproximativ 2000 de ani, înainte de distrugereaTemplului și a Ierusalimului în anul 70:

Atunci voi turna peste casa lui David şi peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare şi de rugăciune şi îşi vor întoarce privirilespre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu şi-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut.
(Zaharia 12:10)

Cel care a fost străpuns este potrivit lui Zaharia, Yeshua, Isus Mesia, cu privire la care Daniel a scris:

După aceste şaizeci şi două de săptămâni, Unsul va fi stârpit şi nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea şi SfântulLocaş, şi sfârşitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ţine până la sfârşit şi împreună cu el şi pustiirile. (Daniel 9:26).

Acest verset profețește că Mesia a fost stârpit/a murit ca jertfă pentru păcatele lumii înainte ca romanii să vină să distrugă cetatea (Ierusalimul) și sfântul locaș (Templul).

Este exact ceea ce s-a întâmplat

în momentul primei veniri a lui Isus. Se pare că există un interval de timp între sfârșitul versetului 26 și începutul versetului 27.

Conform perspectivei profetice pre-tribulație, epoca actuală a bisericii se încadrează în acest interval, începând cu ziua Cincizecimii și terminând cu evenimentul din 1 Tesaloniceni 4-5, răpirea bisericii. După aceasta, Dumnezeu se va ocupa de Israel în ultimii șapte ani, totul culminând cu revelarea și revenirea lui Yeshua Mesia, pentru a pune capăt epocii actuale de răzvrătire a omului împotriva lui Dumnezeu și pustiirii Ierusalimului.

După aceasta, Mesia va domni pe pământ din Ierusalimul restaurat, aducând pace și dreptate în Israel și în națiunile din jur și în întreaga lume. (Zaharia 14.9, Isaia 2.1-4, Isaia 19.23-24, Apocalipsa 20):

Şi Domnul va fi împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn şi Numele Lui va fi singurul Nume… Ei vor locui în el şi nu va mai fi niciun blestem în el;Ierusalimul va fi liniştit.
(Zaharia 14.9-11)

Israelul este o țară mică, situată în centrul lumii, din punct de vedere geografic și politic. Este, de asemenea, în centrul planului lui Dumnezeu pentru vremurile de pe urmă.

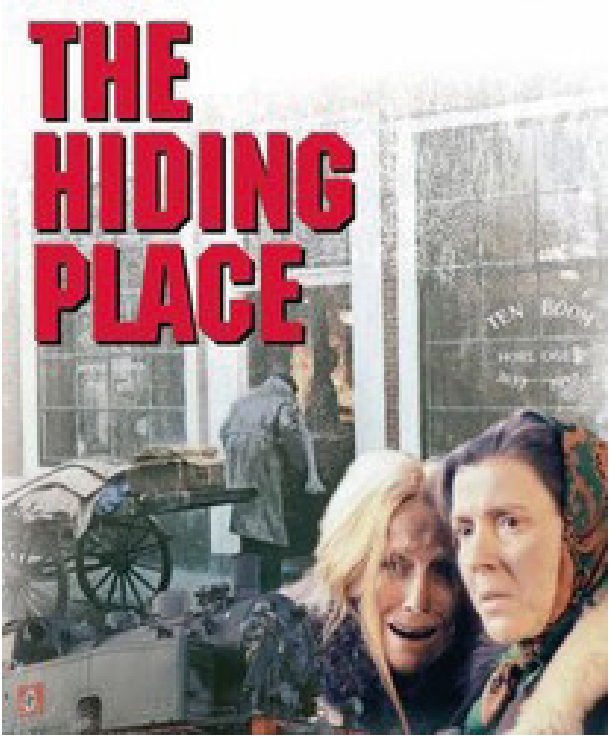
În Psalmul 122 ni se spune să ne rugăm pentru pacea Ierusalimului. În ultimă instanță, a ne ruga pentru pacea Ierusalimului înseamnă să ne rugăm pentru revenirea lui MesiaYeshua, deoarece El este singurul care poate aduce pacea în Ierusalim, în Israel și în întreaga lume.

De ce nu oprește Dumnezeu tot răul din lume

Cartea „Refugiul” relatează istoria familiei Ten Boom, care în timpul ocupației naziste a ascuns evrei în magazinul lor de ceasornicărie din Haarlem, Olanda. Mulți evrei au fost salvați din lagărele morții prin astfel de acțiuni eroice ale rezistenței olandeze față de naziști. În cele din urmă, protagoniștii cărții au fost descoperiți și arestați. Corrie și Betsy Ten Boom au fost duse în lagărul de concentrare de la Ravensbruck. Au reușit să introducă în lagăr prețiosul lor exemplar al Bibliei din care citeau colegilor lor prizonieri, alături de care s-au rugat când treceau prin suferință. Betsy a murit în lagăr, dar Corrie a fost eliberată „printr-o eroare birocratică” din partea administrației lagărului. Ea s-a întors în Olanda unde a scris experiența în cartea „Refugiul”, care a fost mai apoi ecranizată.

Într-o scenă emoționantă din film, Betsy citește din Biblie unui grup de femei adunate în jurul patului ei:

Dragostea să fie fără prefăcătorie. Fie-vă groază de rău şi lipiţi-vă tare de bine. Iubiţi-vă unii pe alţii cu o

dragoste frăţească. În cinste, fiecare să dea întâietate altuia. În sârguinţă, fiţi fără preget. Fiţi plini de râvnă cu duhul. Slujiţi Domnului. Bucuraţi-vă în nădejde. Fiţi răbdători în necaz. Stăruiţi în rugăciune. (Romani 12)

Ea este întreruptă de o femeie pe nume Maria, de pe patul alăturat, care spune: „Pentru cei lipsiți de judecată, cuvintele sună atât de reconfortant. Dar în acest loc sunt o batjocură”.

Betsy răspunde: „Nu Dumnezeu a făcut acest loc, ci oamenii”.

Maria continuă: „Dar El are putere. El i-ar putea opri. Doar dacă nu cumva este vreun sadic.”

Corrie spune: „O, nu! El este dragoste.”

Replica Mariei sună astfel: „Atunci Dumnezeu e neputincios. Nu poți avea ambele variante, draga mea. E îndeajuns de greu de acceptat faptul că suntem doar mizerie, călătorind prin viață de la nimic către nimic. Dar tu trebuie să crezi și că Dumnezeul tău simte mirosul acela împuțit ridicându-se pe coșuri și refuză să facă ceva... Eu sunt Maria Poceck, prim-violonistă a orchestrei simfonice din Varșovia. De ce a făcut asta Dumnezeul tău?” Apoi le arată mâinile distruse, zdrobite de naziști, cu care nu avea să mai cânte niciodată la vioară.

Corrie spune: „Nu știu să-ți răspund. Tot ce pot spune este că același Dumnezeu pe care îl acuzi a venit și a trăit în mijlocul lumii noastre. A fost bătut, a fost batjocorit și a murit pe cruce și a făcut-o din dragoste pentru noi.”

La finalul filmului, Corrie afirmă: „Nu există groapă atât de adâncă încât dragostea Lui să nu fie și mai adâncă.

Cu Isus, chiar și în cele mai întunecate momente ale noastre, tot ce e mai bun rămâne și tot ce e mai bun urmează să se întâmple. Știm că truda noastră în Domnul nu este în zadar – așa cum ar fi dacă nu ar exista învierea.”

Această întâmplare ridică întrebările care i-au preocupat pe oameni încă de la începutul timpului.

- Dacă Dumnezeu este bun, de unde vine răul?
- Dacă Dumnezeu este bun și puternic, de ce nu oprește răul?

Există răspunsuri la aceste întrebări, iar pentru a le afla este nevoie

să facem ceva ce majoritatea oamenilor din ziua de azi nu vrea (inclusiv mulți creștini declarați):

1. Să credem că Biblia este adevărată, de la Geneza până la Apocalipsa și că ea ne oferă revelația unor lucruri pe care nu le putem pricepe prin înțelepciunea noastră omenească
2. Să credem într-o lume nevăzută în care locuiește Dumnezeu și, de asemenea, în existența puterii răului, cunoscută sub numele de Diavol sau Satana.

Originea răului

Biblia ne învață că Diavolul este un înger căzut. Dumnezeu l-a creat, dar el s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și a devenit sursa răului. Din pricina lui există pe pământ păcatul, suferința și moartea. Dumnezeu are un plan de răscumpărare a lumii, dezvăluit în Scriptură prin Mesia.

În scripturile ebraice există două pasaje care oferă o perspectivă asupra originii răului: Isaia 14 și Ezechiel 28.

Isaia 14 începe ca o condamnare a regelui Babilonului, dar în versetul 12 se trece la dezvăluirea puterii spirituale din spatele Babilonului, într-o profeție despre o ființă care este numită în ebraică הֵילֵל, (Helel, pronunțat Hay-leel). Aceasta este tradusă în diverse moduri ca Lucifer, sau Luceafărul de Dimineață sau Cel Strălucitor. Numele Lucifer este preluat de la cuvântul latin pentru „purtător de lumină”:

Cum ai căzut din cer, Luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor! Tu ziceai în inima ta: ‘Măvoi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi şedea pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănopţii; mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.’ Dar ai fost aruncat în Locuinţa morţilor, în adâncimile mormântului!

În acest pasaj aflăm anumite informații despre cel descris, ce se potrivesc cu ceea ce Biblia ne dezvăluie despre Diavol:

- el cade din cer (versetul 12)
- este aruncat pe pământ (versetul 12)
- a distrus națiuni (versetul 12)
- a încercat să urce pe tronul lui Dumnezeu (versetul 13)
- a vrut să fie asemenea Celui Preaînalt (versetul 14)
- este aruncat în adâncimile mormâtului (versetul 15)

Legătura acestuia cu Satana este dovedită prin faptul că Isus folosește o formulare similară în Luca 10:18: ***Am văzut pe Satana căzând ca un fulger din cer***.

Lucifer folosește aici expresia ***Voi fi ca Cel Preaînalt*** (Dumnezeu).

Când șarpele o ispitește pe Eva să nu asculte de porunca lui Dumnezeu de a nu mânca din fructul pomului cunoașterii binelui și răului, ***ca să nu mori***, el îi spune femeii: ***Hotărât că nu veţi muri, dar Dumnezeu ştie că, în ziua când veţi mânca din el, vi se vor deschide ochii şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul.*** (Geneza 3)

Potrivit Bibliei, acest act de neascultare, la care s-a alăturat apoi Adam, este sursa tuturor relelor care au urmat pe pământ.

Păcatul originar al lui Lucifer a fost acela de a vrea să fie ca Dumnezeu, de a dori să obțină pentru sine lauda cuvenită lui Dumnezeu, de a se înălța deasupra lui Dumnezeu. Biblia nu ne spune de unde i-a venit această idee, ci

doar că, în calitate de ființă înzestrată cu liber arbitru, el a făcut această alegere.

Decizia luată l-a transformat din heruvim glorios și puternic, care Îl slujea pe Dumnezeu, în sursa tuturor răutăților și a răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu.

Tot păcatul uman este urmarea acestui păcat originar care a contaminat întreaga rasă umană, aducând moarte și distrugere în lumea perfectă pe care Dumnezeu o crease.

Într-un pasaj similar, Ezechiel 28 este o proclamație împotriva împăratului Tirului, care se dezvoltă apoi într-o revelație a puterii din spatele regelui Tirului, putere descrisă drept ***heruvimul ocrotitor, cu aripile întinse.***

Acest pasaj din Ezechiel 28:11-19 este, deopotrivă, o descriere a lui Lucifer înainte de căderea sa, pe când ajunsese ***la cea mai înaltă desăvârşire, erai plin de înţelepciune şi desăvârşit în frumuseţe.*** Apoi ***nelegiuirea s-a găsit în el: „Erai un heruvim ocrotitor, cu aripile întinse; te pusesem pe muntelecel sfânt al lui Dumnezeu şi umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine. Prin mărimea negoţului tău te-ai umplut de silnicie şi ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pemuntele lui Dumnezeu şi te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare. Ţi s-a îngâmfat inima din pricina frumuseţii tale, ţi-ai stricat înţelepciunea cu strălucirea ta. De aceea, te arunc la pământ, te dau privelişte împăraţilor.***

Pasajul ne spune că această ființă a fost creată de Dumnezeu sfântă, înțeleaptă și perfectă până când a intrat păcatul în ea. Lucifer a devenit mândru și s-a înălțat din pricina frumuseții sale. A vrut să îndrepte închinarea datorată lui Dumnezeu, spre sine însuși. Drept urmare a fost alungat din muntele sfânt al lui Dumnezeu și s-a umplut de violență și corupție. Așa că Dumnezeu l-a izgonit din ceruri și el a devenit Satana, (cuvântul ebraic înseamnă „adversar"), sursa tuturor relelor. A luat cu el o treime din îngerii din ceruri. Aceștia au devenit ulterior demoni (Apocalipsa 12).

Nu ni se spune în Biblie cum de o ființă creată de Dumnezeu a putut deveni rea sau de unde a apărut ideea de rău. Pavel descrie acest lucru ca fiind ***taina fărădelegii*** (2 Tesaloniceni 2:7). Ne este suficient să știm că există bine și rău și că în spatele răului stă o personalitate care întruchipează sursa oricărei forme de răutate și care este diavolul. Prin ispitirea lui Adam și a Evei, păcatul a intrat în rasa umană și a contaminat întregul neam omenesc.

Venirea Răscumpărătorului

Dumnezeu ne-a făgăduit venirea unui răscumpărător care ne va răscumpăra de sub această putere: ***Vrăjmăşie voi puneîntre tine (şarpele/ Satana) şi femeie, între sămânţa ta şi sămânţa ei. Aceasta îţi va zdrobi capul, şi tu îi vei zdrobi călcâiul.***

Mesia a venit, ca sămânță a femeii, pentru a împlini această profeție și altele asemenea. El a coborât pe pământ sub formă umană, ca Fiu al Omului și Fiu al lui Dumnezeu, în persoana lui Yeshua/ Isus Mesia. Prin moartea Sa pe cruce, ca jertfă pentru păcatul lumii, El a ***zdrobit*** capul șarpelui – cu alte cuvinte, i-a aplicat o lovitură mortală Diavolului. În acest proces, ***tu (şarpele) îi vei zdrobi călcâiul.*** Diavolul îi va provoca o rană care îi va cauza suferință, dar nu o lovitură mortală.

CorrieTen Boom a vorbit despre acest lucru ca fiind răspunsul la problema răului din lume. În cuvintele sale, pe care deja le-am citat: „Tot ce pot spune este că același Dumnezeu pe care îl acuzi acum a venit și a trăit în mijlocul lumii noastre. A fost bătut, a fost batjocorițși a murit pe cruce și a făcut-o din dragoste pentru noi."

În 1 Petru 2:24-5 găsim scris că Isus ***a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca noi, fiind morţi faţă de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănile Lui aţi fost vindecaţi. Căci eraţi ca nişte oi rătăcite. Dar acum v-aţi întors la Păstorul şi Episcopul sufletelor voastre.***

Evrei 2:14 ne spune că ***tot aşa şi El Însuşi a fost deopotrivă părtaş la ele, pentruca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morţii, adică pe diavolul, şi să izbăvească pe toţi aceia care, prin frica morţii, erau supuşi robiei toată viaţa lor.***

Isus a trăit astfel, ca împlinirea profeției despre Slujitorul credincios, din Isaia 53:

Totuşi El suferinţele noastre le-a purtat şi durerile noastre le-a luat asupra Lui, şi noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu şi smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, şi prin rănile Lui suntem tămăduiţi. Noi rătăceam cu toţii ca nişte oi, fiecare îşi vedea de drumul lui, dar Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră, a tuturor.

Prin ceea ce a făcut Isus pentru noi la cruce, putem primi iertarea lui Dumnezeu pentru păcatele săvârşite şi viaţă veşnică. Însă pentru a avea parte de toate acestea, trebuie să ne întoarcem la Dumnezeu cu pocăinţă şi cu credinţă în ceea ce El a făcut pentru noi pe cruce şi în învierea Sa din morţi.

Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuţi nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu. (Ioan 1:12-13)

Dacă respingema această ofertă, rămânem în păcatele noastre și sub condamnarea lui Dumnezeu.

Potrivit învățăturii lui Isus, această situație va persista tot timpul între prima și a doua Sa venire, ceea ce explică de ce răul și suferința încă există, în epoca actuală. La a doua venire, puterea Satanei asupra împărăției acestei lumi va fi nimicită, dar până atunci el rămâne ***stăpânitorul lumii acesteia***, așa cum l-a numit Isus în Ioan 12.31.

Cârmuitorul lumii - Dumnezeu sau Satana?

Biblia afirmă că diavolul va continua să aibă putere asupra sistemului mondial, în vremurile pe care le trăim.

Acest lucru reiese clar şi din episodul ispitirii lui Isus: ***Diavolul L-a dus apoi pe un munte foarte înalt, I-a arătat toate împărăţiile lumii şi strălucirea lor şi I-a zis: Toate aceste lucruri Ţi le voi da Ţie, dacă Te vei arunca cu faţa la pământ şi Te vei închina mie. Pleacă, Satano, i-a răspuns Isus. Căci este scris: Domnului Dumnezeului tăusă te închini şi numai Lui să-I slujeşti.*** (Matei 4:8-10)

Observați că Isus nu a contestat afirmaţia Satanei cum că el are puterea de a-i da împărățiile acestei lumi, dar a refuzat condiția impusă de acesta – de a se arunca cu faţa la pământ și de a i se închina. Satana vrea întotdeauna să fie adorat. Dumnezeu, însă, cere să ne

închinăm numai Lui.

Satana va continua să fie conducătorul întunericului lumii actuale până la cea de-a Doua Venire a lui Hristos, când puterea lui va fi zdrobită pentru totdeauna. Pavel oferă o perspectivă în acest sens în Efeseni 6:11- 12, când scrie: ***Îmbrăcaţi-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteţi ţine piept împotriva uneltirilor diavolului. Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii şi sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii care sunt în locurile cereşti.***

Acest pasaj indică tărâmul de unde acționează diavolul și demonii. Nu este vorba de „al treilea cer", unde locuiește Dumnezeu, ci de locurile cerești, un tărâm nevăzut din care Satana și demonii își dirijează influența pe pământ.

Actualmente, el are putere asupra împărățiilor acestei lumi – aşa se explică de ce există atât de mult rău în lume.

Așa se explică şi de ce oamenii care se întorc la Domnul pot suferi așa cum li s-a întâmplat lui Corrie și Betsy Ten Boom în lagărul de concentrare și cum suferă astăzi nenumărați credincioși în regiuni unde creștinismul este persecutat.

Aceasta explică, de asemenea, de ce lideri posedați de demoni, precum Adolf Hitler, se întorc împotriva creștinilor adevărați și a evreilor - având în vedere legământul veșnic al lui Dumnezeu cu Israel. Merită remarcat faptul că aproape fiecare sistem religios sau politic care este anticreștin se dovedește a fi și antisemit. Acest lucru este valabil și pentru denominațiile creștine corupte care au suprimat adevăratul mesaj al Evangheliei și i-au persecutat pe evrei, în special Biserica Romano-Catolică medievală.

În momentul de față, acest rău poate fi ţinut în frâu prin rugăciunile și influența poporului lui Dumnezeu (1 Timotei 2.1-6). Sau, dimpotrivă, răul sporește pe măsură ce conducătorii și guvernele se vând răului. Este semnificativ faptul că, în anii 1920, un bărbat pe nume Dietrich Eckart l-a inițiat pe Hitler în închinarea către Satana în cadrul Societății oculte Thule din München. El l-a numit pe Hitler „anticrist"și se spune că pe patul de moarte i-ar fi îndemnat pe cei din jur: „Urmați-l pe Hitler. El va dansa, dar eu sunt cel care a dat tonul! Eu l-am inițiat în *Doctrina secretă*; i-am deschis centrele viziunii și i-am dat mijloacele de a comunica cu Puterile".

O serie de lideri naziști erau chiar afundaţi în ocultism –în special Heinrich Himmler, arhitectul Soluției Finale și al genocidului sistematic al poporului evreu.

În parabola despre grâu şi neghină (Matei 13:24-43), Isus ne arată că în epoca actuală, binele şi răul cresc laolaltă şi urmează a fi despărţite abia la sfârşitul vremurilor, în ziua judecăţii: ***„Împărăţia cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânţă bună în ţarina lui. Dar, pe cînd dormeau oamenii, a venit vrăjmaşul lui, a semănat neghină între grîu, şi a plecat. Cînd au răsărit firele de grîu şi au făcut rod, a ieşit la iveală şi neghina. Robii stăpânului casei au venit, şi i-au zis: 'Doamne, n-ai sămănat sămânţă bună în ţarina ta? De unde are dar neghină?' El le-a răspuns: 'Un vrăjmaş a făcut lucrul acesta.' Şi robii i-au zis: 'Vrei dar să mergem s-o smulgem?' 'Nu', le-a zis el, 'ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeţi şi grâul împreună cu ea. Lăsaţi-le să crească amândouă împreună până la seceriş; şi, la vremea secerişului, voi spune***

secerătorilor: ‚Smulgeţi întâi neghina, şi legaţi-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeţi-l în grînarul meu.'"
Ulterior le-a explicat parabola ucenicilor Săi:
El le-a răspuns: „Cel ce seamănă sământa bună, este Fiul omului. Ţarina, este lumea; sământa bună sunt fiii Împărăţiei; neghina, sunt fiii Celui rău. Vrăjmaşul, care a semănat-o, este Diavolul;secerişul, este sfârşitulveacului; secerătorii, sunt îngerii. Deci, cum se smulge neghinaşi se arde în foc, aşa va fi şi la sfârşitul veacului. Fiul omului va trimite pe îngerii Săi, şi ei vor smulge din Împărăţia Lui toate lucrurile, care sunt pricină de păcătuire şi pe cei ce săvârşesc fărădelegea şi -i vor arunca în cuptorul aprins; acolo va fi plânsul şi scrâşnirea dinţilor. Atunci cei neprihăniţi vor străluci ca soarele în Împărăţia Tatăluilor. Cine are urechi de auzit, să audă."

Această parabolă ne spune că în epoca actuală avem de ales între bine și rău, între Dumnezeu și Satana.

Dumnezeu ne-a dat liberul arbitru și nu ne forțează să facem această alegere. El are puterea de a pune capăt răului într-o clipită, așa cum o va face la sfârșitul veacului, când va judeca lumea cu dreptate. Însă Dumnezeu întârzie să facă acest lucru pentru a ne da șansa de a ne pocăi şi ne oferă acum iertarea și nădejdea vieții veșnice cu El în ceruri, dacă ne căim și ne întoarcem la El cu credință.

Acesta este mesajul Evangheliei: Isus a luat, la cruce, pedeapsa pe care o meritam noi, murind pentru păcatele noastre și apoi înviind.

Când ne punem încrederea în El, primim iertarea și o viață nouă cu Dumnezeu în ceruri.

Dacă rămânem în păcatele noastre și refuzăm calea de mântuire a lui Dumnezeu, El nu ne poate salva. În Isaia 59.1-2 citim: ***Nu, mâna Domnului nu este prea scurtă ca să mântuiască, nici urechea Lui prea tare ca să audă, ci nelegiuirile voastre pun un zid de despărţire între voi şi Dumnezeul vostru; păcatele voastre vă ascund Faţa Lui şi-L împiedică să v-asculte!***

Păcatul umanității ne determină să facem mereu şi mereu alegeri greșite, ceea ce a dus la atrocități precum Holocaustul și la multitudinea de situații nefaste care există în lumea de astăzi. Cei care comit astfel de lucruri se vor confrunta în cele din urmă cu judecata lui Dumnezeu și cu pedeapsa iadului.

Cei care primesc mântuirea pe care Dumnezeu ne-o aduce în Isus Hristos vor ***străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor.***

Sfârșitul veacului și sfârșitul răului

În epoca actuală, ***fiii împărăției*** (cei care cred în Evanghelie, copiii lui Dumnezeu) trăiesc alături de ***fiii celui rău*** (cei care Îl resping pe Dumnezeu, copiii Diavolului). Răul va atinge apogeul la vremea sfârșitului acestui veac, când va domni răutatea și vor veni vremuri primejdioase. Sfârșitul acestei stări de lucruri va fi perioada Necazului celui mare unde omenirea s-ar autodistruge fără intervenția lui Dumnezeu. ***Pentrucă atunci va fi un necaz aşa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum şi nici nu va mai fi. Şi dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleşi, zilele acelea vor fi scurtate.*** (Matei 24:21-22)

În cartea Apocalipsa, capitolul 13 citim cum diavolul va da putere

anticristului/omului său de pe pământ, care va fi susținut de proorocul mincinos, care va deschide perioada finală de existenţă a răului pe pământ.

La întoarcerea Sa, Isus va arunca fiara și pe profetul mincinos în iad, iar diavolul va fi legat în abis vreme de 1000 de ani (Apocalipsa 19-20). ***Împărăția lumii acesteia va deveni împărăția Dumnezeului nostru și a lui Hristos/ Mesia al Său, iar El va domni pe vecie*** (Apocalipsa 11:15).

Așadar, se apropie ziua când Dumnezeu va pune capăt tuturor necazurilor din lume, dar în acea zi îi va opri și pe cei care au creat aceste necazuri. La a doua Sa venire, Isus va veni cu toată puterea lui Dumnezeu pentru a pune capăt răzvrătirii lui Satan împotriva lui Dumnezeu și pentru a nimici lucrările răului. Salvaţi vor fi doar cei care se pocăiesc acum de păcat și se încred în Isus pentru mântuire, iar cei care Îl resping pe Isus vor fi aruncați în iad.

La cea de-a Doua Venire a Sa, El va judeca lumea cu dreptate, potrivit cu modul în care am răspuns la mesajul Evangheliei. Duhul Sfânt lucrează acum pentru a-i atrage pe oameni la credința în Isus, astfel încât aceștia să poată fi salvați de judecata care se va abate asupra lumii. Diavolul lucrează chiar peste program pentru a-i determina pe oameni să nu creadă și să respingă mesajul lui Dumnezeu, așa cum a făcut-o încă de la început, cu prima întrebare din Biblie: ***Oare a zis Dumnezeu?*** (Geneza 3.1)

Astăzi folosește aceeași tactică: aceea de strecura îndoiala în oameni pentru ca să respingă cuvântul rostit de Dumnezeu. Diavolul folosește un întreg arsenal de arme pentru a convinge pe oameni să nu creadă în Dumnezeu: ateismul, religiile false, umanismul și tot felul de erori din sânul creștinismului mărturisitor. Deopotrivă, Satana îi determină pe unii să creadă că el nu există sau îi face să i se închine prin forțe oculte și demonice. În *Scrisorile lui Zgândărilă*, C.S. Lewis scria: „Există două greşeli egale şi opuse pe care noi, rasa umană, le putem face în legătură cu dracii. Una este să nu credem în existenţa lor. Cealaltă este să credem şi să avem pentru ei un interes exagerat şi bolnăvicios. În ce-i priveşte, ei sunt la fel de mulţumiţi de ambele greşeli şi aclamă cu aceeaşi încântare un materialist sau un vrăjitor."

Satana – un vrăjmaş înfrânt

În epoca actuală, Biblia ne spune să ne supunem lui Dumnezeu şi să ne împotrivim diavolului (Iacov4:7).

Fiţi treji şi vegheaţi! Pentrucă potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcneşte şi caută pe cine să înghită. (1 Petru 5:8)

Cei care vor veghea vor fi de partea biruitoare, pentrucă în curând Satana va fi osândit. Potrivit cu Apocalipsa 12, Satana va fi izgonit din locul său din tărâmurile cerești pe pământ, în timpul ultimei perioade de 3ani şi jumătate a Necazului celui Mare:

Şi în cer s-a făcut un război. Mihail şi îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Şi balaurul cu îngerii lui s-au luptat şi ei, dar n-au putut birui; şi locul lor nu li s-a mai găsit în cer. Şi balaurul cel mare, şarpele cel vechi, numit diavolul şi Satana, acela care înşală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ şi împreună cu el au fost aruncaţi şiîngerii lui... De aceea bucuraţi-vă, ceruri şivoi care locuiţi în ceruri! Vai de voi, pământ şi mare!Căci

diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă ştie că are puţină vreme. (Apocalipsa12:7-12)

La finalul acestei perioade, Isus se va întoarce cu toată puterea lui Dumnezeu pentru a pune capăt perioadei de necaz și pentru a instaura împărăția Sa mesianică, cunoscută sub numele de Mileniu.

În acel moment, Diavolul va fi aruncat în abis şi nu va mai putea înșela popoarele:

Apoi am văzut coborându-se din cer un înger care ţinea în mână cheia adâncului şi un lanţ mare. El a pus mâna pe balaur, pe şarpele cel vechi, care este diavolul şi Satana, şi l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în adânc, l-a închis acolo şi a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înşele neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie dezlegat pentru puţină vreme. (Apocalipsa 20:1-3).

După ce va fi eliberat din adânc la finalul mileniului, Satana va încerca un ultim act de răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Ulterior va fi aruncat pe vecie în iazul cu foc. Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat şi va ieşi din temniţa lui ca să înşele neamurile care sunt în cele patru colţuri ale pământului, pe Gog şi pe Magog, ca să-i adune pentru război.

Numărul lor va fi ca nisipul mării. Şi ei s-au suit pe faţa pământului şi au înconjurat tabăra sfinţilor şi cetatea prea iubită. Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit. Şi diavolul, care-i înşela, a fost aruncat în iazul de foc şi de pucioasă, unde sunt fiara şi prorocul mincinos. Şi vor fi munciţi zi şi noapte în vecii vecilor.
(Apocalipsa 20:7-10)

Acesta este momentul când Dumnezeu va crea starea ultimă a tuturor credincioşilor, în contextul cerului nou şi al pământului nou, unde va locui neprihănirea.

Apoi am văzut un cer nou şi un pământ nou; pentrucă cerul dintâi şi pământul dintâi pieriseră, şi marea nu mai era… Şi am auzit un glas tare, care ieşea din scaunul de domnie şi zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei şi ei vor fi poporul Lui şi Dumnezeu Însuşiva fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor. (Apocalipsa 21:1-4)

Nimic rău nu va putea pătrunde acolo.

Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăieşte în spurcăciune şi în minciună, ci numai cei scrişi în cartea vieţii Mielului.
(Apocalipsa 21:27)

Dragostea și puterea lui Dumnezeu se vor manifesta acolo pentru vecie. Dacă doriți să fiți acolo, acum este momentul să vă puneți încrederea în Domnul Isus Hristos, pocăindu-vă de păcatele voastre și crezând în Evanghelie - şi anume, că Hristos a murit pentru păcatele noastre, a fost îngropat și a înviat a treia zi.

Venirea Lui este aproape și când va veni, va pedepsi Diavolul și pe demonii lui pentru totdeauna și îi va salva pe toți cei care s-au încrezut în El.

Semnele Vremurilor

Apărătorul credinţei

În tradiția monarhiei britanice regele se angajează să fie „apărătorul credinței". Acest titlu i-a fost acordat pentru prima oară lui Henric al VIII-lea, care, împreună cu secretarul său Thomas More, a scris un pamflet intitulat „Declarația celor șapte sacramente împotriva lui Martin Luther", dedicat Papei Leon al X-lea în 1521. Papa l-a răsplătit pe Henric oferindu-i titlul de Fidei Defensor, „Apărător al credinței", însemn de recunoaștere a apărării credinței romano-catolice împotriva Reformei protestante conduse de Luther.

După ce Henric a rupt relaţiile cu Roma în 1534 și Biserica Anglicană s-a separat de Biserica Romei, acest titlu a fost transmis regilor și reginelor ce au domnit ulterior în Anglia. Din vremea Reformei, el a ajuns să însemne „apărător al religiei protestante".

În jurământul său de înscăunare, Regele Charles a declarat la 10 septembrie: „Eu, Charles al III-lea, prin harul lui Dumnezeu conducător al Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord și al celorlalte teritorii de peste mări, Rege, Apărător al Credinței, promit și jur cu credință că voi apăra și păstra în mod inviolabil așezământul adevăratei religii protestante."

Ulterior, regele a ținut apoi un discurs în care s-a referit la rolul suveranului ca șef al Bisericii Anglicane și a numit-o „biserica în care credința mea este atât de adânc înrădăcinată".

Păşind în acest rol, Regele Charles aduce cu sine un bagaj enorm.

Adulterul și divorțul său de Diana, urmat de căsătoria cu Camilla sunt contrare învățăturii Domnului cu privire la divorț și recăsătorire din Matei 19.

Într-un discurs inaugural din 1994, prințul Charles de atunci a spus că va fi „apărător al credințelor", mai degrabă decât să îşi asume titlul istoric de Apărător al Credinței, din dorința de a reflecta diversitatea religioasă a Marii Britanii. Au existat chiar presupuneri că jurământul său de încoronare va fi modificat.

Aproape un deceniu mai târziu, el a încercat să corecteze această impresie, lăsând o ușă deschisă în ceea ce privește poziția sa reală. La scurt timp după ce a devenit rege, el s-a întâlnit cu liderii diferitelor culte și le-a spus că are „datoria personală de a proteja diversitatea țării noastre".

El a precizat şi că, în calitate de suveran, munca sa trebuie să includă „protejarea spațiului pentru credință", a diferențelor remarcabile şi preţioase între oameni.

Potrivit cărții „The Prince and the Paranormal" [Prinţul şi paranormalul] de John Dale, scrisă în 1986: „Există dovezi că, în adâncul inimii, prințul este un super-ecumenist - cineva care crede

că fiecare religie din lume, inclusiv creștinismul, conține un adevăr relativ, mai degrabă decât unul absolut".

Dale povestește despre o experiență spirituală pe care Charles a avut-o în 1977, în timpul unei expediții cu Wilderness Foundation într-o zonă îndepărtată din Kenya. Incursiunea a fost condusă de Laurens van der Post, care a crescut în Africa de Sud, unde a trăit o vreme printre boşimanii din Kalahari, studiindu-le miturile, vrăjitoria și visele și dând crezare „zeilor lor spirituali", care nu trebuie jigniți.

Van Der Post fusese, de asemenea, student al psihologului elvețian Karl Jung, care a dezvoltat ceea ce el numea Teoria inconștientului colectiv.

Jung credea că există o dimensiune spirituală a existenței umane, stocată în inconștientul nostru și transmisă din generație în generație. Oamenii pot intra în contact cu această altă dimensiune prin intermediul căutărilor religioase, inclusiv prin experiențe psihice, vise și paranormal.

Laurens Van der Post i-a făcut cunoştinţă Prințului Charles cu astfel de idei și experiențe în timpul safariului său în Kenya, unde Prințul a avut un fel de trezire spirituală. În 1985, Charles declara într-un interviu:

„Concepţiile lui Jung sunt logice, cred eu, în extrem de multe domenii și în special în ceea ce este scris în Biblie și în religiile indiene, în islam și în multe altele... În mod cert, se dezvoltă un tipar, în care cu toții încercăm, în ultimă instanţă, să explorăm, să mergem pe aceeași cale, să răspundem la aceleași întrebări. Cu toții ne apropiem pe căi diferite, dar, în fond, căile se întâlnesc undeva în infinit, iar acesta este lucrul cel mai important". (Sunday Times 18/8/1985).

Nu știm dacă Regele încă mai susține acest punct de vedere, dar dacă este așa, înseamnă că el crede că orice credință, pe lângă creștinism, conține o cale către Dumnezeu. Cu alte cuvinte, toți zeii sunt egali. Această convingere îl deschide spre activitatea psihică și spiritistă care, conform cărții lui John Dale, a jucat un oarecare rol în căutarea sa spirituală. Acest lucru contrazice revelația biblică potrivit căreia există un singur Dumnezeu care ne-a creat și un singur Domn Isus Hristos care ne-a răscumpărat prin moartea Sa pe cruce și învierea Sa.

Un alt motiv de îngrijorare este implicarea lui pe termen lung în agenda guvernamentală globală.

În cartea sa „Prințul Charles - Prințul sustenabil", Joan Veonscrie:

„Prinţul Charles a adoptat o agendă de mediu foarte radicală, care solicită o societate planificată, folosind conceptul de dezvoltare durabilă şi sustenabilă din perspectiva mediului înconjurător, ca motivație pentru schimbarea guvernării și a libertăților". El a susținut conferința crucială a Forumului Economic Mondial WEF din 2019, în cadrul căreia președintele acestuia, Klaus Schwab, a lansat agenda „Global Reset", în care se solicita reorganizarea totală a societății noastre pentru rezolvarea crizelor globale, în special pandemia Covid și amenințarea schimbărilor climatice.

În cadrul summitului COP 26 al ONU desfăşurat la Glasgow în noiembrie 2021, el a îndemnat liderii lumii să ia măsuri urgente pentru combaterea schimbărilor climatice, făcând apel la timpul care se scurge rapid. El a

solicitat „o amplă campanie în stil militar de mobilizare a forței sectorului privat global, cu trilioane de dolari la dispoziția lui (sau a acestuia), cu mult peste PIB-ul global și care să se bucure de un deosebit respect, mai presus chiar de guvernele liderilor lumii. Aceasta oferă singurul cadru realist de a realiza o tranziție economică fundamentală".

Unii au interpretat acest lucru ca fiind o referire a lui Charles la anticristul care va veni, cel care urmează să ducă aceste lucruri la îndeplinire. Este îndoielnic că asta a vrut să spună cu adevărat, dar din declarația citată reiese clar că el este pentru investirea a mii de miliarde de dolari într-un program care vizează schimbarea economică fundamentală a sistemului mondial actual, promovată de WEF și ONU.

Criticii acestui program spun că va duce la sărăcirea a milioane de oameni, la sfârșitul libertății și democrației și va duce la un guvern mondial după modelul din Apocalipsa 13. Acum că Charles este rege, constrângerile impuse de poziția sa de monarh constituțional ar putea face dificilă continuarea unei campanii publice pe această temă. Dar este puțin probabil să renunțe total la interesul față de acest program.

Ar putea Rusia să piardă în Ucraina?

La momentul scrierii acestui articol (20 septembrie) ne parvin vești despre victoriile ucrainenilor, care resping trupele rusești în zonele ocupate anterior de acestea în estul Ucrainei. Trupele ucrainene motivate și bine echipate cu cele mai noi arme occidentale se dovedesc a fi o forță mai puternică pe teren, decât rușii demoralizați și prost conduși și echipați.

Există relatări despre tancuri și arme rusești abandonate, depozite de muniție aruncate în aer și trupe rusești demoralizate care își dau jos uniformele, se îmbracă în haine civile și își părăsesc posturile. De asemenea, ies la lumină dovezi ale crimelor de război și ale atrocităților comise de ruși. Un Vladimir Putin furios și-a demis generalii de top, în timp ce o mulțime de erori, la care se adaugă planificarea proastă și o conducere slabă au contribuit la ceea ce amenință să devină un fiasco pentru Rusia, periclitând puterea deţinută actualmente de Putin.

În Rusia, Putin are parte de critici din ce în ce mai vehemente, atât din partea celor care susțin că nu face suficient pentru a-i zdrobi pe ucraineni, cât și din partea opozanților războiului.

Criticii și-au făcut acum vocea auzită pe canalul de televiziune de stat *Rossiya 1*, puternic cenzurat, și în consiliul municipal din Sankt Petersburg.

Un grup care se autointitulează Armata Națională Republicană a lansat un apel la revoluție, declarându-l pe Putin „un uzurpator al puterii și un criminal de război care a dezlănţuit un război fratricid între popoare slave și a trimis soldații ruși la moarte sigură și fără sens".

De cealaltă parte, naționaliștii radicali fac apel la o mobilizare militară în masă și la folosirea puterii Rusiei pentru a zdrobi Ucraina. Un Putin încolțit ar putea recurge la măsuri disperate, inclusiv utilizarea armelor nucleare tactice și atacuri în masă cu rachete şi artilerie asupra țintelor civile ucrainene.

La momentul actual, el solicită organizarea unui referendum în zonele din Ucraina ocupate de Rusia cu intenția ca acestea să fie încorporate în Rusia, după care un atac asupra lor ar fi

considerat atac asupra teritoriului rusesc și un motiv suficient pentru un atac nuclear.

Dick Morris, de la Newsmax, a declarat pe 10 septembrie că acțiunile recente au adus Rusia în pragul unei schimbări seismice împotriva lui Putin, care pot duce la înlăturarea acestuia:

„Cred că avem de-a face cu un eveniment ce ar putea zgudui scena mondială. Aş spune că, din perspectiva impactului, va fi foarte asemănător cu căderea Zidului Berlinului". Generalul în retragere Ben Hodges, fost comandant al Armatei SUA din Europa, declara că dezastrul din Ucraina ar putea avea implicații grave pentru Rusia însăși: „Nu am fost pregătiți pentru prăbușirea Uniunii Sovietice. Trebuie să fim pregătiți pentru prăbușirea Rusiei".

Astfel de păreri alimentează paranoia rusească potrivit căreia Occidentul vrea să folosească războiul pentru a doborî regimul rus și a diviza Federația Rusă, ca apoi să o încorporeze în programul de ordine mondială al Occidentului. Rusia acuză Occidentul că a sabotat un plan de pace provizoriu în cincisprezece puncte pentru a pune capăt războiului, mediat de Turcia în aprilie. Punctele cheie au fost ca Rusia să se retragă din întreaga Ucrainã, cu excepția Donbasului și a Crimeii separatiste. Ucraina ar urma să renunțe la o viitoare aderare la NATO, promițând neutralitate între Rusia și NATO. Securitatea Ucrainei ar fi garantată de țările vecine, fără ca în Ucraina să se permită staţionarea de trupe străine.

Ulterior Premierul britanic Boris Johnson a mers la Kiev, îndemnând Ucraina să continue războiul, promițând arme cu care să îi învingă pe ruși.Două săptămâni mai târziu, SUA l-au trimis la Kiev pe secretarul Apărării, Lloyd Austin, pentru a confirma avertismentul lui Johnson și pentru a clarifica faptul că SUA și NATO erau hotărâte să folosească războiul pentru a „slăbi"Rusia.

Potrivit unui raport din Newsweek (13/9/22), „Ucraina dorește un bloc 'asemănător NATO' la care să se poată apela pentru a apăra imediat granițele cu Rusia. Acest lucru a fost propus de un grup de lucru înființat de președintele Zelensky. Este crucial ca blocul amintit să includă Statele Unite și alți aliați NATO care să ofere Ucrainei „garanții de securitate".

Pactul de securitate de la Kiev (KSC) ar urma să stabilească, de asemenea, un plan de investiții, de formare militară și de schimb de informații întins „pe mai multe decenii" pentru a consolida capacitatea de apărare a Ucrainei, în timp ce țara urmărește să devină membră cu drepturi depline a NATO.

Reacția Kremlinului a fost rapidă și feroce. Vicepreședintele Consiliului de Securitate al Rusiei, Dmitri Medvedev, a declarat că rezultatul final va fi un holocaust nuclear. Putin a ordonat apoi mobilizarea în masă a mii de trupe și a declarat un referendum fictiv în zonele ocupate în prezent de Rusia. Acestea vor fi apoi încorporate în Rusia și orice atac asupra lor ar putea genera un atac nuclear din partea Rusiei. Putin i-a avertizat pe liderii occidentali că nu blufează cu privire la amenințarea nucleară. Ultimele vești arată că tinerii ruși încearcă să iasă din Rusia pentru a evita înrolarea și se adâncesc continuu temerile legate de războiul inutil al lui Putin.

Un eventual eșec al lui Putin în Ucraina, urmat de căderea regimului său, va naşte o întrebare cu privire la modul în care se va împlini profeția din Ezechiel 38-39 (războiuldintre Gog și

Magog). O Rusie slăbită, cu o armată demoralizată, cu greu s-ar implica într-un alt război major în OrientulMijlociu.

Pe de altă parte, dacă Rusia întoarce soarta războiului și învinge în Ucraina sau dacă Putin este înlocuit cu cineva cu o politică și mai dură, care mobilizează armata rusă, ar constitui primul pas spre conflictul Gog și Magog.

Hrană, combustibil şi fonduri

În emisfera nordică, vara lui 2022 a fost marcată de fenomene meteorologice extreme, cu valuri de căldură, secete și inundații în diferite locuri. Acest lucru a dus la scăderea semnificativă a randamentelor culturilor agricole în Europa, America de Nord, China și India.

În Africa de Est, seceta a adus peste 20 de milioane de oameni în pragul morții și al malnutriției din cauza lipsei de apă. Seceta a provocat secarea râurilor în China și pierderea a aproximativ 33% din recolte în Câmpia Chinei de Nord. Inundațiile catastrofale din Pakistan au distrus case și au devastat câmpurile agricole în mare parte din țară. Japonia, Alaska și Puerto Rico au fost lovite de super taifunuri și furtuni, iar asupra Mexicului și Taiwanului s-au abătut cutremure majore. La toate acestea se adaugă o intensificare a activității vulcanice în întreaga lume.

Războiul din Ucraina a blocat exportul de cereale din una dintre cele mai importate regiuni producătoare de alimente din lume. Recoltele eșuate înseamnă penurie de materie primă, care va forța creșterea prețului alimentelor.

Avem perspectiva unei foamete în masă, care se va abate asupra lumii în anul următor. Pur și simplu nu va fi suficientă hrană pentru toată lumea în 2023, iar țările cele mai sărace vor avea cel mai mult de suferit;astfel, se vor înmulți perioadele şi regiunile afectate de foamete.

Mass-media ne spune că aşa va arata, foarte probabil, viitorul care ne aşteaptă, din pricina arderii combustibililor fosili care generează schimbări climatice.

Nu toată lumea este de acord cu această afirmaţie. Unii spun că există forțe complexe care modelează clima, inclusiv schimbări la nivelul soarelui, direcția jet-stream-ului și a curenților oceanici, precum și schimbări ale câmpului magnetic al Pământului, în privinţa cărora nu putem face nimic sau foarte puțin.

Oricum ar fi, ne confruntăm cu o criză fără ieșire. Dacă criza climatică este cu adevărat rezultatul arderii combustibililor fosili, atunci ar trebui să încetăm urgent utilizarea lor, nu să mai așteptăm încă șapte ani pentru a pune în aplicare Agenda 30 a ONU privind sustenabilitatea și încă aproape 30 de ani pentru a ajunge la emisii de carbon zero în 2050. Problema este că ne-am construit un sistem economic și social bazat pe combustibilii fosili pentru electricitate, transport, agricultură și, în mai mică sau mai mare măsură, pentru tot ceea ce oamenii din lumea dezvoltată au nevoie pentru a supraviețui.

În ciuda angajamentelor luate în cadrul conferințelor, utilizarea combustibililor fosili în întreaga lume se intensifică. Energiile regenerabile nu sunt capabile să le înlocuiască. Oamenii din ziua de azi nu ar putea face față

situației din perioada preindustrială.

Dacă scepticii au dreptate și schimbările climatice nu sunt cauzate de combustibilii fosili, atunci putem face și mai puțin. Nu putem controla ce se întâmplă în Soare, în câmpul magnetic și așa mai departe. Unele încercări de a schimba vremea prin „însămânțarea norilor" și „geoinginerie solară" - pulverizarea de particule în stratosferă pentru a bloca radiația solară și a crea un efect de răcire globală – ar putea avea efecte catastrofale pentru noi toți.

Implementarea măsurilor ecologice pentru a rezolva criza climatică este, de asemenea, extrem de costisitoare și contribuie la creșterea costului energiei și al alimentelor.

Adăugați la aceasta efectul războiului din Ucraina și oprirea exporturilor de gaz rusesc către Europa și iată că avem o altă criză la orizont - penurie de energie și creșteri masive de prețuri, ceea ce înseamnă că oamenii ar putea fi nevoiți să aleagă între a mânca și a se încălzi în timpul iernii.

Guvernele intervin acum cu subvenții pentru a ajuta populaţia să treacă iarna, ceea ce va costa miliarde de dolari.

Întrebarea este: de unde vin toți banii aceştia?

Costul proiectului britanic de a face față crizei energetice a fost estimat la 100 de miliarde de lire sterline de către guvern și la 250 de miliarde de lire sterline de către alții.

Oficialii UE care intervin pentru a susține piețele energetice vorbesc despre un cost de 1,5 trilioane de euro. Cu toatea cestea, s-ar putea să asistăm la penuria de energie, raționalizări și facturi foarte mari la energie în toată Europa.

În SUA, rata inflației la nivel naţional a ajuns la 8,3%, bursa se prăbușește, iar datoria națională depășește 30 de trilioane de dolari.

Sărăcia, lipsa de locuințe și violența afectează multe orașe mari din SUA.

Există temeri legate de prăbușirea dolarului, deoarece statutul de petro-rezervă al dolarului și poziția acestuia ca monedă de rezervă a lumii sunt puse sub semnul întrebării. În timp ce propaganda rusă afirmă că sunt afectați de sancțiuni, sunt semne că economia lor ar putea face implozie, deoarece importurile sunt întrerupte, iar cheltuielile de consum au scăzut vertiginos, în timp ce Putin se confruntă cu un deficit bugetar substanţial.

În China, recesiunea merge din rău în mai rău. Seceta severă şi de lungă durată a provocat creșteri majore ale costurilor de transport, apă și electricitate. Locuințele sunt în criză din cauza unui program sponsorizat de guvern care a irosit milioane de euro pe ansambluri de locuințe neterminate și nedorite de nimeni.

Inițiativa „Belt and Road" menită să lege China de Europa și de alte părți ale lumii, a eșuat din cauza faptului că multe dintre statele mai sărace cărora China le-a împrumutat bani nu și-au onorat plățile. Nu în ultimă instanţă, ţara își continuă politica de toleranță zero COVID, care închide orașe și sectoare întregi ale economiei.

Însumând toate acestea, rezultă o perfectă furtună economică.

Conferința religioasă globală în Kazahstan

Peste 100 de delegații din aproximativ 60 de țări s-au reunit în perioada 14-15 septembrie la cel de-al VII-lea Congres al liderilor religiilor mondiale și tradiționale, care a avut loc la Nur-Sultan, capitala Kazahstanului.

Papa Francisc și liderii principalelor religii au făcut apel la încetarea războaielor și a vărsării de sânge, îndemnând guvernele și liderii acestora să pună capăt violenței și să lucreze pentru o mai bună înțelegere între religii.

Aceștia au semnat o declarație care va fi distribuită ca document oficial al celei de-a 77-a sesiuni a Adunării Generale a ONU, reflectând eforturile de promovare a dialogului interreligios și de încurajare a cooperării între civilizații.

În această declarație, participanții își exprimă dorința comună pentru o lume dreaptă, pașnică, sigură și prosperă, afirmând importanța valorilor comune în dezvoltarea spirituală și socială a omenirii și făcând apel la încetarea tuturor formelor de violență și a războaielor. În continuare, declarația recunoaște importanța și valoarea Documentului privind fraternitatea umană semnat de Papa Francisc și de Marele Imam Al-Azhar, Ahmad Al-Tayyeb, în februarie 2019. Acesta afirmă că „Dumnezeu a creat toți oamenii egali, indiferent de rasă, religie, etnie și statut social. Participanții susțin valoarea toleranței, a respectului și a înțelegerii reciproce care stau la baza tuturor învățăturilor religioase.

Diferențele ce ţin de religie, de culoarea pielii, sex, rasă și limbă sunt expresii ale înțelepciunii voii lui Dumnezeu... Orice act de constrângere la o anumită religie și doctrină religioasă este inacceptabil".

Ideea că „diferențele ce ţin de religie" sunt conform voinței lui Dumnezeu înseamnă că Dumnezeu acceptă toate religiile ca fiind valide. Implicația acestui lucru este că toți zeii/religiile sunt egali și nu trebuie să încerci să convingi pe cineva să-și schimbe religia, în special prin evanghelizare creștină. Națiunile și religiile ar trebui să se unească într-un sistem religios și politic mondial unic, pentru a salva lumea. Creștinismul ecumenic și islamul ar trebui să se unească într-o nouă religie - Chrislam.

O idee bună? Vezi Apocalipsa 17.

Ultimul cuvânt

La 4 septembrie am ținut seminarul obişnuit, „Această lună în profeție", în care am atras atenția cu privire la ultimele știri din mass media, cu mesaje și predicții pentru această iarnă.

- **Clima** – am depășit punctul de la care nu mai este cale de întoarcere. Ne vom prăji.

- **Alimente** - Recoltele vor fi slabe, alimentele puține. Vom muri de foame.

- **Energie** – Rămânem fără benzină și gaze naturale. Vom îngheța.

- **Sănătate** - Ne vom confrunta cu o iarnă a bolilor. Ne vom îmbolnăvi.

- **Bani** - Datorii, inflație, prăbușirea monedelor. Vom fi faliți.

- **Război** - S-ar putea să devină unul nuclear. Vom muri.

Rămâne de văzut câte dintre aceste scenarii se vor împlini în viitorul

imediat. Desigur că sperăm și ne rugăm ca cele mai grave lucruri enumerate aici să nu se întâmple. Dar când privim la ceea ce se petrece în lume, trebuie să recunoaștem că lucrurile merg din rău în mai rău pentru rasa umană.

Mulți oameni încearcă să ascundă acest lucru, urmând o filozofie de genul: „Să mâncăm, să bem și să ne bucurăm, căci mâine murim". Sau se uită la televizor și se joacă pe calculator. Alții caută pe cineva pe care să dea vina pentru criză și duc o campanie împotriva acestora. Astfel, ei dau vina pe guvern, pe partidele de stânga, pe partidele de dreapta, pe ruși, pe americani, pe chinezi, pe NATO, pe UE, pe Brexit, pe Noua Ordine Mondială. Pe oricine.

Toate acestea pot avea ceva tangență cu situația actuală, dar niciuna nu arată tabloul complet.

În definitiv, Dumnezeu spune: „Tu ești de vină. Voi, rasa umană, sunteți problema. Ați construit o lume care M-a dat deoparte, ați respins poruncile Mele și mântuirea pe care v-o ofer, v-ați bătut joc de trimișii Mei. Ați clădit o casă pe nisip iar când va veni furtuna, ea nu va rezista. Dacă sunteți înțelepți, vă veți schimba căile, vă veți construi casa pe stânca ascultării și a credinței, o casă care va rezista furtunii care va veni. Vă puteți salva de dezastrul care se apropie. Dar nu veți putea să vă salvați lumea".

Poate părea egoist să ne preocupăm de salvarea noastră personală, mai degrabă decât să încercăm să salvăm lumea, dar de fapt aceasta este atitudinea cea mai înțeleaptă. Trebuie să avem compasiune și să ne îngrijim de oamenii care suferă din cauza lucrurilor rele care se întâmplă în lume și să facem tot ce putem să-i ajutăm, în special să transmitem mesajul Evangheliei. Însă nu vom salva lumea de ceea ce va urma. Este prea târziu pentru asta.

Nu vom putea salva omenirea din cauză că ne îndreptăm deja înspre criza zilelor de pe urmă și nici un om nu poate rezolva problemele create de noi, ci numai Domnul.

Am analizat în ediția de față a revistei unele dintre aceste cauze.

Dumnezeu nu va îngădui ca lumea să fie distrusă de nebunia omului, pentru că El a plănuit o perioadă finală de restaurare în care va fi pace și dreptate pe pământ, în împlinirea profețiilor din Isaia 2.1-4, Isaia 11, Apocalipsa 20. Acestea vorbesc despre sfârșitul războiului, despre un pământ plin de cunoașținta Domnului, despre echilibrul și reînnoirea lumii naturale și despre Mesia care va domni cu slavă din Ierusalimul restaurat, în vremea Mileniului (perioada de 1000 de ani)

Acest lucru se va întâmpla prin cea mai dramatică intervenție în treburile rasei umane de la crearea lumii: a Doua Venire a Domnului Isus Hristos. Isus va veni într-un mod complet diferit față de modul în care a venit prima oară.

Atunci El a venit ca rob al durerii obișnuit cu suferința, ca să moară ca jertfă pentru păcatele noastre și a înviat ca să aducă viață veșnică tuturor credincioșilor.

De astă dată, El va veni ca Rege al regilor și Domn al domnilor, cu toată puterea lui Dumnezeu la dispoziția Sa, va pune capăt dezordinii mondiale actuale și va instaura domnia Sa mesianică, aducând pace și dreptate în lume.

Pregătește-te, deci, pentru cea mai mare schimbare din istoria omenirii, care va avea loc în curând.

Cere-i Domnului să vină în viața ta, pocăindu-te de păcatele tale și crezând în Evanghelie.

CONCLUZIE

Știrile din această revistă arată cum profețiile biblice pentru zilele din urmă se împlinesc în zilele noastre și cât este de apropiată revenirea Domnului Isus Hristos. În lumina acestor realități, cel mai important lucru care trebuie să-l facem este să chemăm numele Domnului, să fim mântuiți, pentru ca să fim pregătiți de întâlnirea cu El.

Doamne, Tată din Ceruri,
Recunosc că sunt un păcătos și am nevoie de iertarea Ta. Cred că Isus este Mesia, care a murit în locull meu, și-a dat sângele pe cruce ca plată pentru păcatele mele și a înviat din morți ca să pot primi viață veșnică. Chiar acum vreau să las păcatul și să-L aleg pe Mesia Isus ca Domnul și Mântuitorul meu. De acum vreau să-Ți dedic toată viața mea și te rog să-mi dai Duhul Sfânt care să mă umple cu prezența Lui, să-mi conducă viața și să mă ajute să devin așa cum vrei Tu. Mulțumesc, Tată, că mă iubești.
Te rog în numele Domnului Isus. Amin!

Revista Lumina Ultimelor Zile apare în limbile engleză, franceză, română, ebraică, spaniolă, germană, malayalam, slovenă, rusă. Publicistul si scriitorul Tony Pearce este un cărturar respectat, absolvent al Universităţii Cambridge, scriitor şi pastor evanghelic în Londra. În tinerețe a lucrat cu Richard Wurmbrand printre intelectualii englezi de stânga în demascarea comunismului, arătându-le că adevărata libertate vine numai în urma deciziei de a-L primi pe Domnul Isus ca domn și mântuitor personal. În Biserica în care slujeşte se regăsesc împreună evrei şi musulmani care au devenit creştini.

Tony Pearce a scris cărţile The Omega Code, The Messiah Factor, The House Built on the Sand, 10 Signs of the Last Days, Countdown to Calamity.

În articolele din LUZ sunt analizate evenimentele contemporane în lumina profeţiilor biblice. Tot ceea ce se întâmplă acum în istorie a fost proorocit cu mii de ani în urmă.

Blog: Lumina ultimelor zile
http://luminaultimelorzile.
Website: http://www.lightforthelastdays.co.uk © 2022, Light for the Last Days